

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 200/2024
12.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Весне Субић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., кога заступа пуномоћник Иван Максимовић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 17 Ув 230/23 од 29.03.2024. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 12.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је дана 13.06.2024. године, преко пуномоћника, поднео Врховном суду захтев за преиспитивање решења Управног суда 17 Ув 230/23 од 29.03.2024. године, којим је одбијен његов приговор поднет против решења Управног суда, Одељења у Нишу П-10 У 1771/23 од 17.08.2023. године. Наведеним решењем одбачена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Градске управе града Прокупље, Одељење за урбанизам и комунално-стамбене делатности и грађевинарство број 351-548/2022-05 од 14.11.2022. године, применом члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Како је побијаним решењем Управног суда 17 Ув 230/23 од 29.03.2024. године, одбијен приговор поднет против решења Управног суда, Одељења у Нишу II-10 У 1771/23 од 17.08.2023. године којим је одбачена тужба подносиоца изјављена на решење првостепеног органа, а против кога је подносилац захтева имао право жалбе, Врховни суд налази да за подношење овог захтева нису испуњени процесни услови из члана 49. став 2. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 12.07.2024. године, Узп 200/2024

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић